

EU-samarbejdet. Men spørgsmålet er, hvordan i alverdens riger og lande vi i hr. Keld Albrechtsens verdensbillede skal samarbejde i Europa, for alt det, vi gør, er jo forkert.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må jo sige til hr. Kent Kirk, at det, der foregår på regeringskonferencen, jo ikke har noget at gøre med de spørgsmål, som hr. Kent Kirk nu rejser, og som jeg meget gerne på et andet tidspunkt vil tage en debat med hr. Kent Kirk om, altså en debat om NATO, den europæiske udvikling, om det kunne være muligt at skabe et samlet Europa helt til Ural osv. Nu forstår jeg ikke lige, hvorfor det skulle stoppe ved Ural; det var statsministeren nemlig inde på.

Men alle disse spørgsmål er jo ikke temaer på regeringskonferencen. Det eneste, der drøftes på regeringskonferencen, er, hvordan EU kan tilrane sig mere magt på Folketingets og de andre parlamenters bekostning, og det er det, jeg forholder mig til, for vi har denne debat her i dag for at kunne give regeringen råd med hensyn til den linje, som den danske regering bør føre på regeringskonferencen. Der står vi desværre i den beklagelige situation, at det handler om alle disse forskellige magtforhold, det retlige, udenrigspolitikken og alt muligt andet.

Det er det, vi har debatteret, og det er det, vi bliver nødt til at forholde os til og give regeringen råd om, men jeg ville ønske, at det handlede om alle de store spørgsmål, som hr. Kirk var inde på.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Af hensyn til den næste taler vil jeg blot konstatere, at jeg må rette en misforståelse. Hr. Keld Albrechtsen kommer nok aldrig til at erkende, hvor vigtigt det europæiske samarbejde er. Det retter jeg gerne her fra Folketingets talerstol.

Peter Duetoft (CD):

Jeg kunne i virkeligheden spare Folketingets tid ganske meget nu, for jeg kunne jo bare tage de to sidste ordførere, og så kunne jeg sige, at alt det, de er for, er jeg imod, og alt det, de er imod, er jeg for, og dermed gå ned igen, for det er jo sandheden i det. Det er jo helt fantastisk at høre de to ordførere, og hvor meget spræl de har her. Men så let skal Tinget alligevel ikke slippe her denne midnatstid.

Jeg vil gerne sige tak til både statsministeren og udenrigsministeren for nogle ganske udmærkede oplæg til debatten her i dag. Det er jo rigtigt, som statsministeren slog fast, at vi er tæt på et af de vigtigste skridt for Europa, nemlig muligheden for optagelsen af øst- og centraleuropæiske lande i Det Europæiske Fællesskab.

Og derfor er det i al fald vigtigt at slå fast fra starten, at man skal blive færdig i Amsterdam, for hvis det her trækker for længe ud, så breder skuffelsen sig i de øst- og centraleuropæiske lande, og så risikerer vi nogle politiske bevægelser i de lande, som begynder at spille lidt på tankegangen, om Europa nu har brug for os, vil de have os med, og alle de dér ting. Derfor tror jeg, det er vigtigt, og jeg forstår også, at den danske regering lægger meget vægt på, at man får afsluttet den proces, når vi når frem til Amsterdams.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at sige et par ord til hr. Steen Gade, som jeg ikke nåede at sige noget til i en kort bemærkning. Jeg hørte hr. Steen Gade sige, at Danmark bare kan sige nej, hvis Traktaten ikke er god nok. Nu ved jeg, at hr. Steen Gade er enig med mig i, at øst-udvidelsen er utrolig central for hele stabiliteten i Europa. Og det er noget, som hr. Steen Gade og jeg er enige om og har diskuteret mange gange, herunder at man måske skulle lade Østlandene blive politiske medlemmer meget hurtigt osv.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Steen Gade om, hvordan i alverden det synspunkt om, at Danmark så bare kunne sige nej til en traktat, hvis den ikke er god nok, hænger sammen med det andet synspunkt. Hvis Danmark nu sagde nej til den traktat, så ville man jo komme i den situation, at man ikke kunne udvide med Østlandene, fordi det nuværende traktatgrundlag ikke er godt nok, og et nej fra dansk side til en ny traktat ville jo betyde, at den ikke blev til noget. Så jeg kan ikke se, at der er logik i argumentationen om traktatudarbejdsen og så vores fælles interesse i at få de øst- og centraleuropæiske lande med.

Jeg synes, hvor megen respekt jeg ellers har for hr. Steen Gades logik, at der her er to linjer, der i hvert fald ikke helt passer sammen.

I CD er vi meget tilfredse med de resultater, som regeringen indtil nu har opnået i forhandlingerne, og til lykke med det. Derfor kan vi bestemt også godt skrive under på den dagsorden, hvor vi opfordrer regeringen til at forsøge at fastholde resultaterne. Jeg synes ikke, at man,